

РЕШЕНИЕ

№ 50

гр. Плевен, 11.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛЕВЕН в публично заседание на десети април през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: СТЕФАН АС. ДАНЧЕВ

при участието на секретаря Й. СТ. К.

като разгледа докладваното от СТЕФАН АС. ДАНЧЕВ Търговско дело № 20234400900001 по описа за 2023 година

Постъпила е искова молба от Национална агенция за приходите – гр.София с която срещу „Медимаг“ЕООД/ в несъст. / – гр..Плевен и срещу синдика на „Медимаг“ЕООД/ в несъст./- А. Г. К. е предявен иск с правно осн. чл. 694,ал.2 т. 1 от ТЗ за установяване съществуването и дължимостта на предявените от НАП в производството по несъстоятелност на „ Медимаг „, ЕООД публични вземания в общ размер на 24 051,02 лв. от които главници 15 369,69 лв. и лихви 8 681,33лв.

Предвид заявления от ищеца предмет на иска, съдът намира, че се касае за търговски спор по смисъла на чл.365, т.4 от ГПК,тъй като се касае за установителен иск на кредитор. Поради това съдът приема,че спорът следва да бъде разгледан по реда на Глава тридесет и втора от ГПК.

Съдът приема ,че вече е извършена двойната размяна на книжа по делото ,поради което следва да бъде изготвен проект за доклад по делото,който да бъде съобщен на страните съгласно чл. 374, ал.2 изр. Трето от ГПК.

1.Изложение на обстоятелствата от исковата молба :

В исковата молба се сочи ,че на основание чл. 3, ал. 1, т. 10 от Закона за Националната агенция за приходите (ЗНАП), агенцията представлява държавата в производството по несъстоятелност. Съгласно чл. 10, ал. 1, т. 15 от ЗНАП, изпълнителният директор на Националната агенция за приходите представлява държавата в производството по несъстоятелност, когато държавата е кредитор с публични и определени със закон частни държавни вземания. Със Заповед № ЗЦУ - ОПР - 7/14.01.2020 г. на изпълнителния директор на Националната агенция за приходите, г-жа В.П. - директор на дирекция „Държавни вземания” в Централно управление на Националната агенция за приходите е оправомощена да предявява иски молби за

установяване съществуването и дължимостта на предявени и неприети вземания в производството по несъстоятелност.

Ищецът твърди ,че с молба изх. № М-24-04-630/19#24 от 15.08.2022 г. Националната агенция за приходите е предявила публични вземания към „МЕДИМАГ” ЕООД в общ размер на 24 331,48 лв., от които главници - 15 649,69 лв. и лихви - 8 681,73 лв., като от предявените публични вземания синдикът на несъстоятелното дружество е включил в списък на неприети вземания, обявен в ТРРЮЛНЦ под № 20221013094053, публични вземания в общ размер на 24 051,02 лв., от които главници 15 369,69 лв. и лихви 8 681,33 лв., а останалите са в списък на приети.

Сочи се също така ,че в срока по чл. 690 от ТЗ Националната агенция за приходите е подала възражение с изх. № М-24-04-630/19#25/19.10.2022 г. срещу включването на процесните публични вземания в обявения списък на неприети вземания. С Определение № 260291 от 19.12.2022 г., постановено по т. д. № 278/2019 г. по описа на Окръжен съд Плевен, обявено в ТРРЮЛНЦ под № 20221220161825, съдът е одобрил, на основание чл. 692, ал. 1 от ТЗ, списъка на неприети вземания на кредитори на дружеството, като е оставил без уважение, подаденото от агенцията възражение,като мотивите на съда по несъстоятелността за неприемането на вземанията по процесния ревизионен акт са свързани с изтичането на срока по чл. 688, ал. 1 от ТЗ.

Ищецът счита ,че съгласно разпоредбата на чл. 687, ал. 2 от ТЗ синдикът е следвало да включи служебно в списъка на предявените вземания публични вземания, установени с влязъл в сила акт, т.е. държавата е освободена като кредитор от задължението да предявява тези вземания в производството по несъстоятелност, поради което забраната на чл. 688, ал. 1, изр. 2 от ТЗ е неприложима по отношение на публични вземания, установени с влязъл в сила акт. Съгласно разпоредбата на чл. 164, ал. 4 от ДОПК, синдикът е длъжен да включи в списък на приетите вземания, публичните вземания, установени с влязъл в сила ревизионен акт, като вземането се включва като безусловно тогава, когато актът, с който то е установено е влязъл в сила, а в случай, че актът се обжалва, то съгласно разпоредбата на чл. 164, ал. 5 от ДОПК, вземането се включва под условие - влизане в сила на акта, с който е установено, в списъка на приетите от синдика вземания, и се удовлетворява по реда на чл. 725 от Търговския закон. В настоящия случай, синдикът не е изпълнил императивната разпоредба на чл. 164, ал. 4 от ДОПК, установена в обществен интерес от попълване на фиска.

Сочи се ,че Установените с акта вземания са възникнали преди датата на решението за откриване на производството по несъстоятелност - 27.02.2020 г., но тяхното точно определяне по размер е осъществено с процесния ревизионен акт, като акта в някои случаи може да бъде основание за донасяне на определенияте с суми. Според ищеца изложеното дотук обосновава извода, че едва след влизане в сила на акта, вземането става определено по размер и може да бъде предявено без ограничение до приключване на производството. Допълнителен аргумент е разпоредбата на чл. 687, ал. 2 от ТЗ, установяваща задължение за синдика да впише служебно

в списъка на предявените вземания и установеното с влязъл в сила акт публично вземане.

Ищецът счита ,че всъщност не съществува спор относно размера на неприетите публични вземания за данък върху добавената стойност, а само относно тяхната дължимост, поради което прави искане съдът да постанови определение, с което да отдели като безспорен факт, обстоятелството, че дължимите, неприети в производството по несъстоятелност публични вземания са в общ размер на 24 051,02 лв., от които главници в размер на 15 369,69 лв. и лихви 8 681,33 лв.

Поради това се прави искане ,на основание чл. 694 от ТЗ съдът да постанови решение, с което да установи съществуването и дължимостта на предявените от Националната агенция за приходите в производството по несъстоятелност на „МЕДИМАГ” ЕООД публични вземания в общ размер на 24 051,02 лв., от които главници 15 369,69 лв. и лихви 8 681,33 лв.Претендират се и всички направени по делото разноски, в т. ч. и юрисконсултско възнаграждение.

2.Писмени отговори от ответниците :

- Ответникът по иска –„Медиамаг „ЕООД / н./ - гр.Плевен не е подал писмен отговор в срока по чл. 367 от ГПК.

- вторият ответник – синдика на –„Медиамаг „ЕООД / н./ - гр.Плевен- А. Г. К. е подал писмен отговор в срока по чл. 367 от ГПК . В този отговор се проследява хронологията на процесуалните действия ,извършени от кредитора ,от синдика и от съда по несъстоятелността по т.д.№ 278/ 2019 г. на ПлОС.Синдикът сочи ,че в изпълнение на задълженията си по чл. 686 от Търговския закон е представил пред съда по несъстоятелността Допълнителен списък на предявените и приети вземания по чл. 688 ал. 3 от ТЗ и Допълнителен списък на неприетите предявени вземания по чл. 688 ал.3 от ТЗ и□ че в допълнителния списък на приетите вземания са включени предявените с молба от 15.08.2022г. от кредитора Национална агенция по приходите публични вземания в производството по несъстоятелност с основание Декларация по чл.54 от ЗМДТ за сума в общ размер 280, 46 лв.- представляваща 280,00 лв. - главница и 0,46 лв.лихви, а в допълнителния списък на неприетите вземания са включени предявените вземания на НАП с основание Ревизионен акт№-04000421000054-091-001/13.09.2021г., издаден от ТД на НАП Велико Търново, за сума в общ размер на 24 051, 02 лева, от които главници в размер на 15 369, 69 лв. и 8 681, 33 лв.лихви, срещу което НАП е възразила. С Определение № 260291 от 19.12.2022г. съдът по несъстоятелността е одобрил допълнителния списък на неприетите предявени вземания на кредиторите на "МЕДИМАГ" ЕООД, ЕИК ***, така както е представен, като е оставил без уважение възражението, подадено от НАП.

Ответникът счита ,че изложените в исковата молба твърдения на НАП са неоснователни поради това ,че с Ревизионен акт №-04000421000054-091-001/13.09.2021г., издаден от ТД на НАП - Велико Търново, се установяват вземания за периода от 01.12.2016г. до 31.12.2016г., което значи, че същите са

възникнали преди датата на решението за откриване на производството по несъстоятелност - 27.02.2020г., а срокът за предявяване на вземанията по чл. 688, ал. 1 от ТЗ е изтекъл на 25.05.2021г.от което следва ,че Молбата за предявяване на вземането е входирана пред съда по несъстоятелността на 15.08.2022г. - година след изтичане на срока.Синдикът счита,че Изложените от НАП твърдения, че забраната на чл. 688, ал. 1, изр. 2 от ТЗ е неприложима по отношение на публичните вземания, както и че държавата е освободена като кредитор от задължението да предявява вземанията в производството по несъстоятелност, са неправилни и необосновани.Прави систематично, лингвистично и логическо тълкуване на чл. 685 от ТЗ - чл. 688 от ТЗ, във връзка със специалните разпоредби на ДОПК при несъстоятелност - чл. 164, вр. с чл. 125 от ДОПК, от което заключава ,че не може да се стигне до извода, че публичният взискател не е длъжен да предявява вземанията, възникнали до датата на откриване производство по несъстоятелност, актовете за установяване на които са влезли в сила след тази дата.Сочи ,че в разпоредбата на чл. 164, ал. 3 от ДОПК е предвидено предявяване на публичните вземания пред съда по несъстоятелността, освен ако в закон е предвидено друго. Разпоредбата е приета през 2005г./обн. ДВ бр. 105 от 29.12.2005г./, т.е. след приемането на чл. 687, ал. 2 от ТЗ /обн. ДВ бр. 84 от 2000г./.

Според синдика Историческото и логическо тълкуване на двете разпоредби - чл. 164, ал. 3 от ДОПК и чл. 687, ал. 2 от ТЗ - изключва чл. 687, ал. 2 от ТЗ да съставлява „друго предвидено в закон”, защото подобен извод би обезсмислил последващото приемане на чл. 164, ал. 3 от ДОПК. Освен това, съотношението между разпоредбите на Част IV на ТЗ и конкретно глава 43-та, в частта относно предявяване на вземанията, спрямо разпоредбата на чл.164 от ДОПК е в съотношение на общ към специален закон, поради което е и правно несъстоятелно приложението на специалния да е изключено от разпоредба, съдържаща се в общия закон. Счита също така ,че формулирането на чл. 164, ал. 3 от ДОПК не оставя съмнение, че се касае за задължение на НАП за предявяване на вземанията, а не за право, неупражняването на което не влече каквито и да било негативни последици за удовлетворяването им. Ако е право, а не задължение, разпоредбите на ТЗ следва да предоставят и съответните гаранции за приемане на публичните вземания е права за публичния взискател, съответстващи на правата на кредиторите по чл. 685, ал. 1 от ТЗ, без негативните последици, предвидени в чл. 688, ал. 3 от ТЗ и чл. 730 от ТЗ.Правно неоправдано и нелогично е да се приеме, че законодателят нехае относно възможностите за удовлетворяване на публичните вземания, стига да е гарантирано служебното им включване в списъците за приети вземания, когато и да е в хода на универсалното принудително изпълнение.В подкрепа на извода за дължимо от НАП предявяване на публично вземане при невлязъл в сила акт за установяването му са и разпоредбите на чл. 164, ал. 4 и ал. 5 от ДОПК. Ако не би било нужно предявяване на установено публично вземане, възникнало до откриване на производството по несъстоятелност, при все още невлязъл в сила акт за установяването му, чл. 164, ал. 5 от ДОПК би изгубил смисъл.Чл. 164, ал. 5 от ДОПК препраща към удовлетворяване по реда на чл. 725, ал. 1 от ТЗ, т.е.

включване публичното вземане, макар под условие, в първоначалното разпределение, каквито права не му гарантира служебно включване в списъци след срока по чл. 685, ал. 1 от ТЗ. Разпоредбата на чл. 164, ал. 4 от ДОПК от своя страна единствено обвързва синдика със задължителните и противопоставими на всички кредитори на несъстоятелността правни последици на влезлия в сила акт за установяване на публично вземане, отново предвиждайки предявяване на вземането. Чл. 685, ал. 1 и чл. 688, ал. 1 от ТЗ уреждат предявяването на вземане, като предпоставка за последващо упражняване на право на принудително удовлетворение в производството по несъстоятелност и преклузивните срокове за това, а чл. 164, ал. 4 от ДОПК - задължението на синдика за незабавно съобразяване с влязъл в сила акт за установяване на публично вземане и неговата неоспоримост, при това „както е предявено”. В съотношение на обща към специална, с оглед предмета на правна уредба чл. 164, ал. 3 от ДОПК и чл. 685, ал. 1 от ТЗ и чл. 688, ал. 1 от ТЗ, разпоредбите не се конфронтират, а водят еднозначно до извода, за дължимо от НАП предявяване на публични вземания, вкл. под условие. Синдикът сочи в подкрепа на изложеното си становище Решение № 4/21.07.2022г. по т.д. № 2475/2020г. на ВКС, I ТО, с докладчик съдията Росица Божилова, с което се дава отговор на въпроса: „Следва ли публичните вземания, възникнали до датата на откриване на производство по несъстоятелност, но установени с влязъл в сила акт след изтичане на сроковете по чл. 685, ал. 1 от ТЗ и чл. 688, ал. 1 от ТЗ, да бъдат предявени от НАП в рамките на тези преклузивни срокове”. □ Според ВКС публични вземания, възникнали до откриване производството по несъстоятелност, актът за установяване на които е влязъл в сила след изтичане на сроковете по чл. 685, ал. 1 от ТЗ и чл. 688, ал. 1 от ТЗ, се предявяват от НАП в сроковете по чл. 685, ал. 1 от ТЗ, респ. чл. 688, ал. 1 от ТЗ, като се включват в списъка на приети вземания под условие. Съгласно чл. 688, ал. 1, предл. второ от ТЗ, след изтичането на срока по чл. 688, ал. 1, пр. първо от ТЗ, тези вземания не могат да се предявяват, съответно удовлетворяват в производството по несъстоятелност. Разрешението е аналогично и за случаите, когато вземанията са възникнали до откриване производството по несъстоятелност, но актовете за установяването им са и постановени, и влезли в сила след изтичане на сроковете по чл. 685, ал. 1 и чл. 688, ал. 1 от ТЗ. Поради това синдикът счита, че твърденията на НАП, изложени в исковата молба, са неоснователни и искът следва да бъде отхвърлен.

Всъщност целият писмен отговор на синдика е концентриран върху неспазването от страна на кредитора НАП на процедурата по ТЗ и ДОПК за своевременно предявяване на публичните вземания в производството по несъстоятелност, **без да е изразено изрично становище от него, че се оспорва съществуването на самите публични вземания в размера в който са предявени и установени с ревизионния акт.**

Тъй като в писмения отговор липсва изрично становище на ответника за това дали се оспорва, че ревизионния акт с който са установени публичните вземания е влязъл в сила, поради което следва да се зададе изричен въпрос на синдика.

Що се касае до изложената в исковата молба фактическа обстановка , то с оглед подадения писмен отговор съдът е **приел за безспорни и ненуждаещи се от друго доказване следните обстоятелства**,които фактически не се оспорват от ответника - синдика на –„Медиамаг „ЕООД / н./ - гр.Плевен - А. Г. К.:

1.че с молба изх. № М-24-04-630/19#24 от 15.08.2022 г. Националната агенция за приходите е предявила публични вземания към „МЕДИМАГ” ЕООД в общ размер на 24 331,48 лв., от които главници - 15 649,69 лв. и лихви - 8 681,73 лв., като е безспорно и това ,че въпросната молба е била **подадена след изтичане на срока по чл. 688, ал.1 от ТЗ ,което е станало на 25.05.2021г.**

2. няма спор и по това ,че с процесният ревизионен акт са установени публични вземания за периода 01.12.2016г. – 31.12.2016г.

3.че от предявените публични вземания , синдикът на несъстоятелното дружество е включил в списък на неприети вземания, обявен в ТРРЮЛНЦ под № 20221013094053, публични вземания в общ размер на 24 051,02 лв., от които главници 15 369,69 лв. и лихви 8 681,33 лв., а останалите са били включени в списък на приети вземания.

4. че кредиторът Националната агенция за приходите , в срока по чл. 690 от ТЗ е подал възражение с изх. № М-24-04-630/19#25/19.10.2022 г. срещу включването на процесиите публични вземания в обявения списък на неприети вземания.

5.че с Определение № 260291 от 19.12.2022г. съдът по несъстоятелността е одобрил допълнителния списък на неприетите предявени вземания на кредиторите на "МЕДИМАГ" ЕООД, ЕИК ***, така както е представен, като е оставил без уважение възражението, подадено от НАП.

6.Че искът по чл. 694,ал.2 т.1 от ТЗ е предявен в срока по чл. 694,ал. 6 от ТЗ.

7 . всъщност няма спор и по това ,че процесните публични вземания в общ размер на 24 051,02 лв., от които главници 15 369,69 лв. и лихви 8 681,33 лв.,са установени в тези размери с ревизионен акт № 04000421000054-091-001/ 13.09.2021г. ,издаден от ТД на НАП - Велико Търново.

Спорните въпроси са изцяло от правен характер и те са свързани с тълкуването и прилагането на нормите на чл. 687,ал.2 от ТЗ и на чл. чл. 164, ал. 4 и ал. 5 от ДОПК,както и на чл. 688, ал. 1 изр. 2 от ТЗ и са за това дали публичните вземания,установени с влязъл в сила акт следва да се предявяват в сроковете по чл. 685,ал.1 и чл. 688, ал.1 от ТЗ , както и за това дали предявените след срока по чл. 688,ал.1 от ТЗ публични вземания ,установени с влязъл в сила акт се ползват с право на принудително удовлетворение в производството по несъстоятелност ,т.е. дали са дължими и дали следва да се удовлетворят в рамките на производството по несъстоятелност.

С оглед на това ,че спорните въпроси са изцяло от правен характер и че няма спор по фактическата обстановка ,то няма нужда от разпределение на доказателствена тежест по фактите в този процес.

Единствено по отношение на представения ревизионен акт № 04000421000054-091-001/ 13.09.2021г. ,издаден от ТД на НАП Велико Търново ,съдът е счел, че следва да се укаже на ищеца,че в исковата молба липсват твърдения , а също така и не са ангажирани доказателства за това кога е влязъл в сила ? Все във вр. с това съдът е поставил на осн. чл. 145, ал.1 от ГПК следните въпроси на страните по делото :

1. Към ищеца НАП – кога се твърди , че е влязъл в сила ревизионен акт № 04000421000054-091-001/ 13.09.2021г. ,издаден от ТД на НАП Велико Търново ?

2. Към ответника -синдика на „Медимаг“ЕООД/ в несъст./- А. Г. К.- оспорва ли,че ревизионен акт № 04000421000054-091-001/ 13.09.2021г. ,издаден от ТД на НАП Велико Търново за процесните публични вземания е влязъл в сила и на коя дата е станало това?

В постъпилото на 03.04.2023г. писмено становище от синдика на „Медимаг“ЕООД/ в несъст./- А. Г. К. е посочено изрично ,**че не оспорва факта ,че ревизионен акт № 04000421000054-091-001/ 13.09.2021г. ,издаден от ТД на НАП Велико Търново е влязъл в сила** . В съдебно заседание пълномощникът на ищеца е представил писмо –отговор от ТД на НАП в което е отразено кога е бил връчен ревизионният акт на синдика – на 07.07.2023г. , а на длъжника РА е бил връчено по реда на чл. 32 от ДОПК ,което означава ,**че същият е влязъл в сила на 21.07.2022г. и това не е оспорено от ответника - синдика на „Медимаг“ЕООД/ в несъст./- А. Г. К..**

3. СЪОБРАЖЕНИЯ на съда по спорните правни въпроси :

Следва да се има предвид , че в случая се касае за публични вземания по смисъла на чл. 162 , ал. 2, т.1 и т. 9 от ДОПК ,тъй като с молбата за предявяване на вземанията е представен ревизионен акт № 04000421000054-091-001/ 13.09.2021г. ,издаден от ТД на НАП Велико Търново за дължим ДДС в размер на 15 369,69 лв. и за начислени лихви за просрочия в размер на 7 421,77 лв.

Нормата на чл. 164,ал. 3 от ДОПК предвижда ,че публичните вземания се предявяват от Националната агенция за приходите пред съда по несъстоятелността ,освен ако в закон е предвидено друго. Тази норма действително следва да се тълкува в нейната връзка с нормата на чл. 687 от ТЗ ,като според съда двете норми не се намират в противоречие една с друга и не изключват взаимно действието си, а се допълват , като нормата на чл. 164,ал.3 от ДОПК урежда **правната възможност на НАП** да предяви публичните вземания пред съда по несъстоятелността , докато чл. 687 от ТЗ урежда **задължението на синдика служебно** да впише в списъка на предявените вземания установеното с влязъл в сила акт публично вземане.

Смисълът на двете правни норми е да се гарантира ,че публичните вземания,установени с влязъл в сила акт , ще бъдат включени в списъка с приети вземания ,съставен от синдика, **независимо дали това включване ще бъде следствие от служебна активност на самия синдик или следствие на проявена активност от НАП.**

В чл. 687 от ТЗ , за две категории вземания : 1.вземания на работник или служител,произтичащо от трудово правоотношение с длъжника и за 2. вземания – публични , установени с влязъл в сила акт, **е предвидено задължение за синдика да ги впише служебно**/ по отношение на първата категория е посочено че се вписват в списъка с приети вземания , а за втората категория е посочено ,че се вписват в списъка на предявените вместо приетите вземания , **но очевидно е ,че и тук се има предвид списъка с приети вземания**/.

За тези две групи кредитори ТЗ е предвидил **следователно особено , привилегировано положение по отношение необходимостта от предявяване на вземанията им в производството по несъстоятелност**,която привилегия намира израз именно в отпадане на тази необходимост , в липсата на задължение за тези две групи кредитори да предявяват своите вземания, като това задължение е възложено на синдика, **който трябва да следи служебно за наличието на такива вземания и да ги включи в списъка с приети вземания,независимо от това кога те са му станали известни** ,стига това да е в рамките на висящото производство по несъстоятелност и преди неговото прекратяване.

Въвеждането на такава привилегия за тези кредитори/за публични вземания и произтичащи от трудови правоотношения / , е обезпечена с насрещното задължение на синдика да впише тези вземания служебно , което пък предполага той да се запознае с търговските / счетоводните /книги на длъжника ,където се изисква /вж.Закона за счетоводството / да намират вярно и точно отражение както вземанията ,произтичащи от трудови правоотношения , така и публичните задължения на длъжника. Разбира се тази презумпция/ че в търговските книги на длъжника намират отражение неговите публични задължения ,както задълженията по трудови правоотношения / не винаги отговаря на действителното положение и много от задълженията по трудови правоотношения и публични вземания не намират отражение в тях и действително няма как да станат достояние на синдика,дори при проявена от него служебна активност за тяхното издирване , освен ако не бъдат изрично посочени от съответния кредитор. Именно затова на нормата на чл. 687 от ТЗ отговаря нормата на чл. 164 ,ал.3 от ДОПК ,която дава възможност на НАП да сезира синдика за включване на тези публични вземания ,които той не е издирил и все още не е включил служебно в списъка с приети вземания.

По тази причина според съда редакцията на чл. 687, ал.2 от ТЗ изисква и нещо повече от синдика освен запознаване с търговските книги на длъжника , а именно **да проучи и установи всички публични вземания срещу несъстоятелния длъжник за които има влязъл в сила акт,като направи проверки и запитвания до тези органи в които може и следва да се съхранява тази информация ,както и в съответните публични регистри за такива задължения , т.е. инициативата за установяване на такива публични задължения е възложена като задължение на синдика , а не е задължение на кредитора – в случая НАП,каквото задължение поначало имат останалите кредитори ,извън тези по чл. 687 от ТЗ.,т.е предявяването**

на публичните вземания установени с влязъл в сила акт не е задължение , а само правна възможност на кредитора по такова вземане/конкретно тази правна възможност е уредена в чл. 164,ал. 3 от ДОПК/ ,като целта на двете правни норми / тази на ТЗ и тази на ДОПК / е да се гарантира , че всички установени с влязъл в сила акт публични вземания срещу длъжника ще намерят място в списъка с приети вземания.

Поради това ПлОС намира ,че упражняването на тази възможност от кредитора НАП не е обвързано със сроковете по чл. 685 ,респ. чл. 688,ал.1 от ТЗ. Това важи и за задължението на синдика по чл. 687,ал.2 от ТЗ,което също така не е обвързано със спазване на сроковете за предявяване на вземанията в производството по несъстоятелност. Достатъчно е да има влязъл в сила акт ,който установява по безспорен начин публичното вземане, за да бъде вписано това вземане от синдика в списъка с приети вземания .

Противното разбиране –че нормата на чл. 164,ал. 3 от ДОПК, като по нова от тази на чл. 687 от ТЗ и като специална спрямо обща , изключвала приложението на чл.687 от ТЗ, съдът намира за неправилно. Това разбиране обезсмисля изобщо съществуването на нормата на чл. 687 от ТЗ, която въвежда императивно задължение на синдика да впише служебно ,т.е. по своя инициатива , дори без предявяване от кредитор публично вземане ,установено с влязъл в сила акт ,независимо от това кога му е станал известен /кога е доведен до знанието му / този акт, стига това да е станало в рамките на висящо производство по несъстоятелност.

Все в т.вр. следва да се има предвид,че единствената норма, която предвижда погасяване на непредявените в производството по несъстоятелност вземания и неупражнените права, е тази на чл. 739 от ТЗ **,която свързва това погасяване не с непредявяването на вземанията в сроковете по чл. 685,чл. 688 ,ал.1 от ТЗ срокове , а само и единствено с непредявяването им до края на производството по несъстоятелност –до неговото прекратяване.**

Поради това съдът приема ,че заявените с исковата молба вземания ,установени с влязъл в сила ревизионен акт съществуват и подлежат на принудително изпълнение в рамките на висящото производство по несъстоятелност като универсално принудително изпълнение.

Поради тези съображения , Плевенски окръжен съд

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО на осн. чл. 694,ал.2 т. 1 от ТЗ, съществуването и дължимостта на предявените на 16.08.2022г. от Национална агенция за приходите в производството по несъстоятелност на „ Медимаг „ ЕООД/ в несъст./ ,водено по т.д.№ 278/ 2019г. на ПлОС, публични вземания в общ размер на 24 051,02 лв./ от които главници 15 369,69 лв. и лихви 8 681,33лв./

ОСЪЖДА на осн. чл. 694, ал. 7 от ТЗ , „ Медимаг „ ЕООД/ в несъст./, ЕИК-*** , със седалище и адрес на управление гр.П. , ул.“П. „,*** , *** да заплати държавна такса върху уважения иск в размер на 240,51 лв.

ОСЪЖДА на осн. чл. 78, ал. 8 от ГПК във вр. с чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 25, ал. 1 от Наредба за заплащане на правната помощ „ Медимаг „ ЕООД/ в несъст./, ЕИК-*** , със седалище и адрес на управление гр.П. , ул.“П. „,*** , *** да заплати на ищеца – Национална агенция за приходите – гр.София , ул.“К.Д. „ ***2 ,представявана от В.П. ,разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв.

Решението подлежи на касационно обжалване пред ВКС на РБ в едномесечен срок от връчването му на страните.

Съдия при Окръжен съд – Плевен: _____